

henvisningen til § 12, stk. 1, nr. 8, bl.a. lovovertrædelser, der hver for sig ikke er så graverende, men som ud fra en samlet vurdering fører til, at virksomheden ikke har gjort det antageligt, at denne vil blive udført på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen. Der vil således i første række kunne ske tilbagekaldelse, såfremt der er konstateret overtrædelse af anden lovgivning, herunder bestemmelserne om køre- og hviletid samt reglerne vedrørende skatte- og afgiftsforhold. Det er ikke en betingelse, at overtrædelsen er konstateret ved en straffesag. Herudover kan der ske tilbagekaldelse, såfremt virksomhedens indehaver eller de, der optræder i virksomhedens interesse, i øvrigt har handlet på en sådan måde, at de ikke længere kan gøre det antageligt, at virksomheden vil blive udøvet på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen. I en folketingsbeslutning af 28. maj 1986 om skærpelse af køre- og hviletids- samt kontrolbestemmelser for buschauffører er indeholdt bestemmelse om, at tilladelsen skal kunne tilbagekaldes ved alvorlige overtrædelser af køre- og hviletidsreglerne, og forslaget indebærer i forhold til den nugældende lov som anført en udvidet adgang hertil.

Såfremt Persontrafikrådet tilbagekalder tilladelser udstedt i henhold til § 1, stk. 1, indebærer dette, at samtlige øvrige tilladelser til at udføre buskørsel, som vedkommende har fået udstedt, ligeledes bortfalder, ligesom den pågældende ikke fremover kan udføre erhvervs-mæssig personbefordring for offentlige myndigheder.

Efter forslagens § 14 stk. 3, vil godkendelse som ansvarlig leder ligeledes af Persontrafikrådet kunne tilbagekaldelse efter både bestemmelsen i stk. 1 og 2.

Efter forslagens § 15 er en tilbagekaldelse efter § 14, stk. 2, undergivet en særlig domstolsprøvelse.

§ 16

Forslaget til § 16, stk. 1, er indholdsmæssigt i overensstemmelse med § 16 i den gældende lov.

Reglen i stk. 2 indeholder en adgang til at kunne fortsætte virksomheden på grundlag af en midlertidig tilladelse, selv om den oprindelige tilladelse er bortfaldet, men såfremt der i afviklingsperioden sker overtrædelse af lovgivningen m.v., vil adgangen til at fortsætte virksomheden kunne bringes til ophør efter bestemmelserne i §§ 14 og 15. I særlige tilfælde kan anmeldelsesfristen og fristen til at udøve midlertidig virksomhed forlænges. Såfremt virksomheden agtes fortsat, kan dette kun ske, hvis denne opfylder de sædvanlige betingelser for udstedelse af tilladelser.

Forslaget til § 17, stk. 2, svarer til godskørselslovens § 16, men er ny i forhold til den gældende lov. Forslaget indebærer, at politiet kan tilbageholde et motorkøretøj i tilfælde af, at der udføres buskørsel i strid med lovgivningen. Det må bero på en konkret vurdering om tilbageholdelse (kørselsforbud) er nødvendigt for eventuelt at hindre yderligere overtrædelser. Udgangspunktet ved mere formelle overtrædelser må fortsat være, at en bøde efter § 22 er tilstrækkelig. Tilbageholdelse kan således ske, hvis tilladelse til buskørsel ikke er meddelt, eller fartskriver ikke er installeret og lignende. Undertiden vil den konstaterede buskørsel i strid med lovgivningen være af en sådan karakter, at kørslen ikke må fortsættes. I sådanne tilfælde, herunder når registreringsgrundlaget er forkert, kan nummerpladerne inddrages.

Til nr. 11 og 12

Forslaget til § 18, stk. 1, indeholder bemyndigelse for trafikministeren til at fastsætte en række regler vedrørende administrative forhold, som det ikke er hensigtsmæssigt at regulere i selve loven. Bestemmelsen svarer altovervejende til bestemmelserne i godskørselsloven.

Efter bestemmelsen i nr. 1 kan trafikministeren fastsætte de fornødne iværksættelsesforanstaltninger med henblik på anvendelse eller gennemførelse af De europæiske Fællesskabers forordninger og direktiver om buskørsel i bred forstand samt af tilsvarende aftaler med andre lande.

Efter bestemmelsen i nr. 2 kan det fastsættes, at visse særlige former for erhvervs-mæssig personbefordring undtages fra kravet om tilladelse, idet afgørelsen vil bero på en konkret vurdering, herunder om kørslen udføres i konkurrence med andre virksomheder. Der kan endvidere fastsættes regler om afgrænsningen af erhvervs-mæssig personbefordring.

Efter bestemmelserne i nr. 3 og 4 kan der fastsættes nærmere regler om udformningen af ansøgninger og fremgangsmåden ved behandling heraf. Det kan således bestemmes, at ansøgningerne skal forelægges en række myndigheder og organisationer til udtalelse. Videre indebærer bestemmelsen, at der kan fastsættes regler om de økonomiske og faglige krav, en ansøger skal opfylde.

Efter bestemmelsen i nr. 5 kan der fastsættes gebyr for behandling af ansøgninger og for udstedelse af tilladelse og meddelelse af godkendelse.

Efter bestemmelsen i nr. 6 kan der fastsættes regler om kontrolforanstaltninger samt om afmærkning af køretøjer. Dette gælder også i relation til kørsel med køretøjer, der er undtaget fra lovens tilladelseskraft.

Bestemmelsen i stk. 2, indebærer, at der er udpantringsret for de fastsatte gebyrer.